

DECYZJA KOMISJI (UE) 2025/2570

z dnia 18 grudnia 2025 r.

ustanawiająca kartę obowiązków Służby Audytu Wewnętrznego Komisji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 118 ust. 10 i art. 117 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Służba Audytu Wewnętrznego („IAS”) Komisji została ustanowiona w dniu 11 kwietnia 2000 r. ⁽²⁾ IAS działa pod kierownictwem Audytora Wewnętrznego, którym jest dyrektor generalny.
- (2) Mandat Audytora Wewnętrznego określony w rozporządzeniu (UE, Euratom) 2024/2509 uprawnia go do doradzania Komisji w kwestii postępowania z ryzykiem w odniesieniu do wszystkich działań i departamentów Komisji.
- (3) Niezależność Audytora Wewnętrznego jest zagwarantowana rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509 i potwierdzona Globalnymi Standardami Audytu Wewnętrznego ⁽³⁾ ustanowionymi przez Instytut Audytorów Wewnętrznych, w których to standardach określono, że funkcja audytu wewnętrznego jest najbardziej skuteczna, gdy jest usytuowana w sposób niezależny i wiąże się z bezpośrednią odpowiedzialnością wobec najwyższego szczebla zarządzania w danej organizacji.
- (4) Aby IAS mogła wypełniać swoją rolę i zapewniać efektywny proces audytu, Komisja, agencje wykonawcze i urzędy europejskie powinny ułatwić pełny i nieograniczony dostęp do wszystkich informacji, o których mowa w art. 118 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.
- (5) Zakres obowiązków Audytora Wewnętrznego oraz cele i procedury sprawowania funkcji audytu wewnętrznego należy dostosować do przepisów rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 i Globalnych Standardów Audytu Wewnętrznego. Standardów tych należy przestrzegać na podstawie art. 117 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.
- (6) Zgodnie z art. 118 ust. 10 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 Komisja powinna zapewnić swojemu Audytorowi Wewnętrznemu zasoby niezbędne do właściwego wykonywania funkcji audytu wewnętrznego, natomiast obowiązkiem Audytora Wewnętrznego pozostaje zadbanie o to, aby zasoby te były odpowiednie i skutecznie wykorzystywane. W tym celu Służba Audytu Wewnętrznego powinna uwzględnić w swoim programie prac plan zarządzania zasobami.
- (7) Aby nie podważać celu audytów wewnętrznych i o ile za ujawnieniem nie przemawia nadrzędny interes publiczny, sprawozdania i ustalenia Audytora Wewnętrznego powinny być udostępniane publicznie dopiero po zatwierdzeniu przez Audytora Wewnętrznego działań podjętych w celu wdrożenia zaleceń zawartych w tych sprawozdaniach i ustaleniach.
- (8) Swoją decyzją (UE, Euratom) 2025/369 ⁽⁴⁾ Komisja określiła w swoich ramach dotyczących zarządzania ryzykiem i zgodności z przepisami w odniesieniu do ryzyka finansowego związanego z operacjami finansowymi Unii niezależną funkcję dyrektora ds. ryzyka działającego jako „druga linia obrony” na szczeblu instytucjonalnym i uzupełniającego rolę dyirekcji generalnych odpowiedzialnych za operacje finansowe Unii i działających jako „pierwsza linia obrony”. „Trzecią linią obrony” powinna być IAS, pełniąca swoją rolę zgodnie z art. 118 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>.

⁽²⁾ SEC(2000) 560 z dnia 11 kwietnia 2000 r. „Reforma zarządzania finansowego i kontroli finansowej w Komisji”.

⁽³⁾ Pełna wersja Globalnych Standardów Audytu Wewnętrznego opublikowana przez Instytut Audytorów Wewnętrznych.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2025/369 z dnia 21 lutego 2025 r. określająca funkcję dyrektora ds. ryzyka nadzorującego ryzyko finansowe związane z operacjami finansowymi Unii (Dz.U. L, 2025/369, 25.2.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/369/oj>).

- (9) Zgodnie z art. 123 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 Komisja ma powołać komitet ds. audytu wewnętrznego w celu zapewnienia niezależności IAS, monitorowania jakości prac w zakresie audytu wewnętrznego oraz zapewnienia, aby służby Komisji, agencje wykonawcze i urzędy europejskie uwzględniały i wdrażały zalecenia z audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Komitet ds. Audytu ustanowiono komunikatem SEC(2000) 1808/3. Aby Komitet ds. Audytu mógł wypełniać swoją rolę, powinien otrzymywać informacje, takie jak informacje o incydentach, w przypadku których mogło dojść do naruszenia niezależności IAS, oraz działaniach i zabezpieczeniach zastosowanych w celu zaradzenia takiemu naruszeniu, wpływie ograniczeń zasobów na plan audytu oraz, jeżeli nastąpiło rzeczywiste lub domniemane naruszenie obiektywizmu, szczegółowe informacje na temat takiego naruszenia.
- (10) W przypadku gdy Audytor Wewnętrzny Komisji wykonuje, kierując się konkretną podstawą prawną, funkcję audytu wewnętrznego na rzecz innych instytucji, organów i agencji Unii oraz innych organów, powinien on odpowiadać przed tymi instytucjami i organami.
- (11) IAS i Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) współpracują, aby przyczynić się do lepszej ochrony Unii Europejskiej przed nadużyciami finansowymi i nielegalnymi działaniami. Podstawowe zasady tej współpracy określono w komunikacie Komisji C(2018) 7705 ⁽⁹⁾.
- (12) Członek Komisji odpowiedzialny za IAS na mocy decyzji przewodniczącej Komisji Europejskiej P(2024) 6 ⁽⁶⁾ wykonuje wobec IAS zadania przewidziane w decyzji przewodniczącej Komisji Europejskiej P(2024) 5 ⁽⁷⁾. W praktycznych ustaleniach roboczych między członkiem Komisji, jego gabinetem i Służbą Audytu Wewnętrznego uwzględnia się rolę Komitetu ds. Audytu oraz niezależność Audytora Wewnętrznego.
- (13) Zasoby ludzkie i finansowe IAS są przydzielane corocznie przez Komisję. Decyzje w sprawie rekrutacji, oceny wyników i wydatków Audytora Wewnętrznego podejmuje się zgodnie z odpowiednimi aktami Komisji obowiązującymi w odniesieniu do dyrektorów generalnych ⁽⁸⁾.
- (14) Globalne Standardy Audytu Wewnętrznego stanowią wytyczne dla światowej profesjonalnej praktyki audytu wewnętrznego i służą jako podstawa oceny i podniesienia jakości funkcji audytu wewnętrznego. W Globalnych Standardach Audytu Wewnętrznego uznano, że w ramach funkcji audytu wewnętrznego w sektorze publicznym należy uwzględnić konkretne przepisy ustawowe i wykonawcze, a także struktury zarządzania, organizacji i finansowania, które są istotne wyłącznie w kontekście sektora publicznego lub państwowego, oraz że charakter tych uwarunkowań może wpływać na sposób, w jaki funkcje audytu wewnętrznego sektora publicznego stosują standardy w celu osiągnięcia zgodności.
- (15) Zgodnie z Globalnymi Standardami Audytu Wewnętrznego celem audytu wewnętrznego powinno być zwiększenie zdolności organizacji do tworzenia, ochrony i utrzymania wartości.
- (16) Dzięki Globalnym Standardom Audytu Wewnętrznego funkcja audytu wewnętrznego w sektorze publicznym również przyczynia się do pomyślnego osiągnięcia przez organizację jej celów, poprawy ładu organizacyjnego, zarządzania ryzykiem i procesów kontroli, reputacji i wiarygodności wobec interesariuszy oraz zdolności do działania w publicznym interesie.
- (17) Zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509 i Globalnymi Standardami Audytu Wewnętrznego oraz w celu zapewnienia bezstronności audytów Audytorzy Wewnętrzni powinni być wolni od niewłaściwych nacisków i zobowiązani do dokonywania obiektywnych ocen,

⁽⁹⁾ Komunikat Komisji C(2018) 7705 final w sprawie rewizji porozumień administracyjnych dotyczących współpracy i terminowej wymiany informacji między Komisją Europejską a Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych.

⁽⁶⁾ Decyzja przewodniczącej Komisji Europejskiej P(2024) 6 z dnia 1 grudnia 2024 r. w sprawie organizacji obowiązków członków Komisji.

⁽⁷⁾ Załącznik I „Zasady regulujące stosunki robocze między członkami Komisji, ich gabinetami i służbami Komisji” do decyzji przewodniczącej Komisji Europejskiej P(2024) 5 z dnia 1 grudnia 2024 r. w sprawie metod pracy Komisji Europejskiej.

⁽⁸⁾ SEC (2004) 1352/2 z dnia 26 października 2004 r. „Synoptyczny dokument w sprawie polityki dotyczącej urzędników służby cywilnej wyższego szczebla”, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509, decyzja Komisji (UE) 2024/3080 z dnia 4 grudnia 2024 r. ustanawiająca regulamin wewnętrznego Komisji i zmieniająca decyzję C(2000) 3614, decyzja przewodniczącej Komisji Europejskiej P(2024) 5 z dnia 1 grudnia 2024 r. w sprawie metod pracy Komisji Europejskiej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

OBOWIĄZKI SŁUŻBY AUDYTU WEWNĘTRZNEGO

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza decyzja ma zastosowanie do prac Służby Audytu Wewnętrznego w Komisji, agencjach wykonawczych i urzędach europejskich.
2. Służba Audytu Wewnętrznego („IAS”) zapewnia Komisji niezależne, oparte na analizie ryzyka i obiektywne poświadczenie wiarygodności, doradztwo, spostrzeżenia i prognozy.
3. IAS:
 - a) przeprowadza niezależną ocenę skuteczności procesów zarządzania, zarządzania ryzykiem i kontroli w odniesieniu do operacji, działań i transakcji finansowych („usługi poświadczania wiarygodności”);
 - b) zapewnia doradztwo, spostrzeżenia i prognozy („usługi inne niż usługi poświadczania wiarygodności”).

Artykuł 2

Usługi poświadczania wiarygodności

1. Celem usług poświadczania wiarygodności świadczonych przez IAS jest potwierdzenie lub sprawdzenie, czy:
 - a) ryzyko podlega odpowiedniej i stałej identyfikacji i ocenie oraz odpowiedniemu i stałemu zarządzaniu;
 - b) istotne informacje finansowe, zarządcze i operacyjne są dokładne, wiarygodne i aktualne;
 - c) przestrzegane są polityki, procedury oraz obowiązujące przepisy ustawowe i wykonawcze Komisji;
 - d) Komisja osiąga swoje cele w sposób skuteczny i wydajny;
 - e) w całej Komisji wspiera się opracowywanie i utrzymywanie wysokiej jakości procesów kontroli.
2. Zapewniane usługi poświadczania wiarygodności umożliwiają IAS:
 - a) przedstawianie niezależnych wniosków/opinii w każdym sprawozdaniu z audytu;
 - b) formułowanie zaleceń dotyczących zwiększenia wydajności i skuteczności zarządzania, wyników i rozliczalności w Komisji i jej departamentach, agencjach wykonawczych i urzędach europejskich.

Artykuł 3

Usługi inne niż usługi poświadczania wiarygodności

1. Bez uszczerbku dla art. 9 ust. 2 IAS może zapewniać doradztwo, spostrzeżenia lub prognozy w dziedzinach, w których posiada wiedzę fachową.
2. Doradztwo może mieć formę zadania dotyczącego doradztwa, a w stosownych przypadkach może przybierać inną formę.
3. Doradztwo, spostrzeżenia lub prognozy mogą być przekazywane na wniosek odpowiednich dyrektorów generalnych, szefów służb i dyrektorów agencji wykonawczych („kadra kierownicza wyższego szczebla”) lub z własnej inicjatywy IAS.

4. Charakter i zakres usługi świadczonej na wniosek kadry kierowniczej wyższego szczebla uzgadnia się z tą kadrami.
5. W przypadku gdy IAS świadczy usługę z własnej inicjatywy, charakter i zakres takiej usługi są omawiane z odpowiednią kadrami kierowniczą wyższego szczebla.

ROZDZIAŁ 2

ROZLICZALNOŚĆ I NIEZALEŻNOŚĆ

Artykuł 4

Organizacja i rozliczalność

1. Służba Audytu Wewnętrznego działa pod kierownictwem Audytora Wewnętrznego, który odpowiada przed Komisją.
2. IAS składa Komitetowi ds. Audytu sprawozdanie przedstawiające jego zadania, cel i obowiązki określone w komunikacie do Komisji C(2020) 1165 ⁽⁹⁾ i art. 123 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.

Artykuł 5

Niezależność i obiektywizm

1. Żaden organ nie może ingerować w prowadzenie prac IAS ani zwracać się do IAS o dokonanie jakichkolwiek zmian w treści sprawozdań z audytu.
2. Audytor Wewnętrzny i personel IAS:
 - a) zachowują niezależność i obiektywizm w odniesieniu do działań i operacji, które poddają przeglądowi;
 - b) zapewniają obiektywizm swojego osądu;
 - c) unikają konfliktu interesów, a w przypadku jego wystąpienia działają zgodnie z art. 11a rozporządzenia nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ⁽¹⁰⁾.
3. W przypadku rzeczywistego lub domniemanego naruszenia obiektywizmu Audytora Wewnętrznego i pracowników IAS Audytor Wewnętrzny ujawnia Komitetowi ds. Audytu szczegółowe informacje dotyczące takiego naruszenia.
4. Jeżeli Audytor Wewnętrzny uzna to za konieczne, może skontaktować się bezpośrednio z przewodniczącym Komisji.

Artykuł 6

Ustalenia międzyinstytucjonalne i poufność

IAS zachowuje poufność przetwarzanych informacji zgodnie z przepisami decyzji Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽¹¹⁾ oraz Globalnymi Standardami Audytu Wewnętrznego.

⁽⁹⁾ Komunikat do Komisji C(2020) 1165 Aktualizacja karty obowiązków Komitetu ds. Audytu Komisji Europejskiej.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 45 z 14.6.1962, s. 1385/62, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/1962/31\(1\)/2024-01-01](http://data.europa.eu/eli/reg/1962/31(1)/2024-01-01)).

⁽¹¹⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj>).

ROZDZIAŁ 3

ZADANIA I UPRAWNIENIA AUDYTORA WEWNĘTRZNEGO

Artykuł 7

Zadania

Audyt Wewnętrzny jest odpowiedzialny za organizację prac IAS i zarządzanie nimi zgodnie z niniejszą decyzją i rozporządzeniem (UE, Euratom) 2024/2509. W szczególności Audyt Wewnętrzny:

- a) opracowuje i realizuje strategię audytu wewnętrznego, która pomaga w osiągnięciu strategicznych celów Komisji i którą określono w art. 10;
- b) opracowuje i określa metodykę i procedury audytu prowadzonego przez IAS;
- c) zapewnia komunikację z dyrektorami generalnymi, szefami służb i dyrektorami agencji wykonawczych, służbami poddawanych audytowi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami;
- d) zapewnia, by zasoby IAS były odpowiednie i skutecznie wykorzystywane w celu spełnienia wymogów określonych w rocznym programie prac;
- e) zapewnia zachowanie poufności informacji gromadzonych przez IAS w trakcie jej prac.

Artykuł 8

Nadzór i sprawozdawczość horyzontalna

1. Audyt Wewnętrzny:
 - a) zgłasza Komitetowi ds. Audytu istotne kwestie związane z działaniami Komisji, agencji wykonawczych i urzędów europejskich poddawanych audytowi, w tym ewentualne usprawnienia tych działań;
 - b) zgłasza Komitetowi ds. Audytu ekspozycje na znaczące ryzyko, kwestie związane z kontrolą, kwestie dotyczące ładu instytucjonalnego oraz inne kwestie, które to informacje Komisja musi znać lub o które wnioskowała;
 - c) oficjalnie powiadamia na piśmie dyrektora generalnego, szefa służby lub dyrektora agencji wykonawczej oraz Komitet ds. Audytu, jeżeli uważa, że dyrektor generalny, szef służby lub dyrektor agencji wykonawczej zaakceptował nieracjonalnie wysoki poziom ryzyka.
2. Audyt Wewnętrzny co najmniej raz w roku składa Komitetowi ds. Audytu sprawozdanie dotyczące:
 - a) obowiązków, uprawnień i zakresu odpowiedzialności IAS;
 - b) niezależności organizacyjnej IAS, w tym, w stosownych przypadkach, incydentów, w przypadku których mogło dojść do naruszenia niezależności, oraz działań i zabezpieczeń zastosowanych w celu zaradzenia takiemu naruszeniu;
 - c) aktualizacji strategii audytu wewnętrznego;
 - d) swojego rocznego planu audytu i wyników w odniesieniu do tego planu audytu;
 - e) wpływu wszelkich ograniczeń zasobów na plan audytu i jego realizację, w tym zdolność IAS do uwzględniania wysokiego ryzyka i formułowania ogólnych wniosków na temat stanu zarządzania finansami w Komisji;
 - f) niespełnienia lub niezdolności do spełnienia wymogów niniejszej decyzji;
 - g) tego, czy doszło do rzeczywistego lub domniemanego naruszenia obiektywizmu, oraz szczegółowych informacji na temat takiego naruszenia;
 - h) wyników wewnętrznej lub zewnętrznej oceny jakości, stosownie do przypadku.
3. Audyt Wewnętrzny:
 - a) składa Komisji roczne sprawozdanie z audytu wewnętrznego, wskazując liczbę i rodzaj przeprowadzonych audytów wewnętrznych, główne przedstawione zalecenia oraz działania podjęte w odpowiedzi na te zalecenia, zgodnie z art. 118 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509;
 - b) przedstawia corocznie, na podstawie prac IAS, ogólne wnioski dotyczące stanu zarządzania finansami w Komisji.

4. Zgodnie z art. 22a regulaminu pracowniczego Audytor Wewnętrzny niezwłocznie powiadamia, w stosownych przypadkach, albo dyrektora generalnego albo szefa służby albo dyrektora agencji wykonawczej albo sekretarza generalnego albo osoby zajmujące równorzędne stanowiska albo bezpośrednio Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) zgodnie z decyzją Komisji 1999/396/WE, EWWiS, Euratom ⁽¹²⁾ i decyzją Komisji C(2002) 845 ⁽¹³⁾ lub Komitet ds. Audytu o wszelkich podejrzeniach dotyczących nieuczciwych działań.

Artykuł 9

Uprawnienia

1. Audytor Wewnętrzny i pracownicy IAS działający w jego imieniu są upoważnieni do:
 - a) uzyskiwania nieograniczonego i ułatwionego dostępu do wszystkich funkcji, systemów informacyjnych, danych, zapisów, mienia i personelu w Komisji uznanych za niezbędne do wykonywania ich obowiązków;
 - b) otrzymywania niezbędnej pomocy ze strony personelu Komisji we wszystkich dyrekcjach generalnych, służbach i agencjach wykonawczych;
 - c) przydzielania zasobów, wybierania tematów, określania zakresu prac i stosowania technik niezbędnych do osiągnięcia celów audytu;
 - d) otrzymywania na wczesnym etapie informacji o rozwoju nowych systemów i zmianach w istniejących systemach, które mogą mieć istotny wpływ na system kontroli wewnętrznej Komisji.
2. Audytor Wewnętrzny i pracownicy IAS nie mogą:
 - a) wykonywać obowiązków operacyjnych na rzecz Komisji ani przyjmować odpowiedzialności za zarządzanie funkcjami innymi niż funkcja audytu wewnętrznego;
 - b) inicjować ani zatwierdzać transakcji finansowych, z wyjątkiem przypadków, w których przypisano je do funkcjonowania IAS;
 - c) kierować działalnością personelu Komisji niezatrudnionego przez IAS, z wyjątkiem przypadków, w których pracownicy ci zostali odpowiednio przydzieleni do zespołów audytowych lub w inny sposób wspomagają IAS.

ROZDZIAŁ 4

WYKONANIE USŁUG AUDYTU WEWNĘTRZNEGO

Artykuł 10

Strategia audytu wewnętrznego

1. Strategia audytu wewnętrznego określa wizję i cele strategiczne sprawowania funkcji audytu wewnętrznego.
2. Audytor Wewnętrzny opracowuje i wdraża inicjatywy wspierające strategię audytu wewnętrznego, które obejmują wszystkie działania audytowe IAS, oraz stale monitoruje ich skuteczność.
3. Inicjatywy wspierające obejmują:
 - a) program zapewniania i poprawy jakości;
 - b) strategię w zakresie zasobów ludzkich;
 - c) strategię audytu cyfrowego i transformacji cyfrowej.

⁽¹²⁾ Decyzja Komisji z dnia 2 czerwca 1999 r. dotycząca zasad i warunków dochodzeń wewnętrznych w odniesieniu do przeciwdziałania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim nielegalnym działaniom godzącym w interesy Wspólnoty (Dz.U. L 149 z 16.6.1999, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/396/oj>).

⁽¹³⁾ Decyzja Komisji C(2002) 845 z dnia 5 marca 2002 r. w sprawie zgłaszania obaw dotyczących poważnych nadużyć.

4. Audytor Wewnętrzny opracowuje dokument dotyczący wzajemnych oczekiwań, który stanowi wytyczne opisujące relacje między audytorem a podmiotem poddanym audytowi w celu wyjaśnienia obowiązków i dostosowania wzajemnych oczekiwań, tak aby audyty były wydajne i skuteczne.

Artykuł 11

Program prac

1. Audytor Wewnętrzny przyjmuje co roku program prac zawierający plan audytu i plan zarządzania zasobami.
2. Audytor Wewnętrzny:
 - a) co najmniej raz w roku przeprowadza ocenę ryzyka, uwzględniającą wszelkie ryzyka zidentyfikowane przez kierownictwo oraz, w stosownych przypadkach, niezależną ocenę ryzyka finansowego wynikającego z operacji finansowych Unii przeprowadzoną przez dyrektora ds. ryzyka;
 - b) opracowuje plan audytu, dostosowany do priorytetów strategii audytu wewnętrznego, wskazujący zadania planowane na najbliższe dwa lata i skonsultowany z dyrekcjami generalnymi i służbami w celu zapewnienia optymalnego zakresu audytu, obejmujący w stosownych przypadkach wszelkie zadania specjalne lub projekty, o które zwrócił się Komitet ds. Audytu, dyrektorzy generalni, szefowie służb i dyrektorzy agencji wykonawczych;
 - c) przedkłada plan audytu Komitetowi ds. Audytu do rozpatrzenia;
 - d) przyjmuje plan audytu i przedkłada go Komisji;
 - e) w razie potrzeby aktualizuje plan audytu w celu uwzględnienia nowych lub pojawiających się ryzyk, które mogą mieć wpływ na organizację, lub wszelkich wniosków Komisji o przeprowadzenie audytów po poinformowaniu Komitetu ds. Audytu;
 - f) w stosownych przypadkach zapewnia koordynację audytu z Europejskim Trybunałem Obrachunkowym.
3. Audytor Wewnętrzny:
 - a) zapewnia właściwą realizację programu prac;
 - b) zapewnia, aby audyty przeprowadzano zgodnie z dokumentem dotyczącym wzajemnych oczekiwań;
 - c) zapewnia szybkie zatwierdzenie ustaleń i omówienie zaleceń z podmiotem poddanym audytowi, oraz uwzględnienie stanowiska podmiotu poddanego audytowi w sprawozdaniu końcowym, w szczególności w przypadku braku porozumienia;
 - d) zapewnia stały dialog z podmiotem poddanym audytowi, aby zagwarantować adekwatność ustaleń oraz jakość i wykonalność zaleceń dotyczących działań, które należy podjąć;
 - e) skutecznie i terminowo przekazuje dyrektorom generalnym, szefom służb, dyrektorom agencji wykonawczych i Komitetowi ds. Audytu wyniki zadań w zakresie poświadczenia wiarygodności i zadań innych niż w zakresie poświadczenia wiarygodności;
 - f) ustanawia proces działań następczych, w ramach którego monitoruje się wdrażanie zaleceń, i informuje o tym Komitet ds. Audytu, ze szczególnym uwzględnieniem zaleceń z przekroczonym terminem i powiązanego z nimi ryzyka.

Artykuł 12

Międzynarodowe standardy audytu wewnętrznego

1. Audytor Wewnętrzny zapewnia zgodność z Globalnymi Standardami Audytu Wewnętrznego oraz, w odniesieniu do swoich usług poświadczenia wiarygodności, z wymogami tematycznymi wydanymi przez Instytut Audytorów Wewnętrznych, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Audytor Wewnętrzny zapewnia przeprowadzanie niezależnej zewnętrznej oceny jakości co najmniej raz na 5 lat.
3. Wymogi wynikające z prawa Unii mają pierwszeństwo przed Globalnymi Standardami Audytu Wewnętrznego i wymogami tematycznymi.

*Artykuł 13***Dostęp do dokumentów**

Nie udziela się dostępu do dokumentów stanowiących część zadań dotyczących audytu wewnętrznego, chyba że wnioskodawca wykaże interes publiczny przemawiający za udzieleniem dostępu nadrzędny wobec interesów chronionych na mocy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁴⁾.

Artykuł 14

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj>).